

har ogsaa Underklasser, og der er Skoler, som har forholdsvis store Underklasser og mindre Overklasser, fordi Eleverne gaar hen paa Statsskolen, hvis de kan opnaa Optagelse der; det gør sikkert en Del fra Pigeskolerne. Derved kan der altsaa komme en tilsyneladende Uretfærdighed i de Tilskud, der her er Tale om, men det er jo ogsaa noget, der kan være Genstand for en Undersøgelse. Jeg haaber, vi kan naa et Resultat, der baade kan stemme med den historiske Tradition for disse Skolers Fremkomst og Vækst — for de er i Vækst —, og at deres Arbejde kan sikres i den kommende Tid under rimelige Forhold.

Jeg maa dog her rette en lille Fejltagelse, som jeg tror, den højtærede Minister har gjort sig skyldig i, naar Ministeren fremhævede, at der maaske i Krigstiden var Skoleforstandere, som havde lukreret ved disse Skoler. Jeg tror ikke, det er Tilfældet ret mange Steder. I alt Fald hvor jeg er kendt med disse Skoleforhold, tjenes der ikke Guld og grønne Skove ved denne Virksomhed i den private Skole, men jeg maa erkende med Glæde, at da Dyrtiden kom, steg ogsaa Tilskuddene til Skolerne, saaledes at Lønningerne til de Lærere, der virkede ved Skolerne, blev taalelige, ogsaa under Dyrtiden. Og det har naturligvis en ganske overordentlig stor Betydning, for hvis den private Mellem-skole ikke kan lønne sine Lærere nogenlunde godt, bliver det let yngre Lærere, der kommer til dem og efter faa Aars Virksomhed gaar over i andre Skoler. Det har naturligvis den allerstørste Betydning for disse Skoler at have en Stab af Lærere, der er øvede og kendte med hele Skolens Virksomhed og Arbejdsmaade. Og jeg vil gerne gøre mit til, at det kan lykkes dem at faa det.

Jeg skulde maaske have gjort en lille Bemærkning om en Overlærerkaldelse til det ærede Medlem Hr. Knud Hansen, som prøvede paa at faa det til at se ud, som om jeg havde været med til ogsaa at lade fremmede Forhold spille ind, hvor jeg havde Indflydelse. Det ærede Medlem sigtede vist til en Overlærerkaldelse i Kolding. Det er muligt — det kan jeg ikke erindre —, at jeg har haft en Smule Indflydelse paa, hvem der blev kaldet. Men jeg er i alt Fald ganske vis paa, at jeg ikke kendte noget til, hvor vedkommende stod politisk, og Ansættelsen skete kun efter Indstilling fra Kolding Byraad, hvori det ærede Medlem har Sæde. Jeg kan tilføje, at der, hvor jeg har medvirket til Kaldelsen af en Lærer — det var til Kaldelsen af en Lærer i Aarhus, som sidder i Aarhus Byraad som Repræsentant for det samme Parti, Regeringen er udgaet

af —, medvirkede jeg til, at den paagældende blev Overlærer, fordi jeg fandt, at han havde de pædagogiske Kvalifikationer, der skulde til for at være Overlærer, og i den Henseende har han ikke skuffet mig; saa jeg tror, at jeg kan tale nogenlunde frit om denne Sag, og jeg haaber, at der i kommende Tider maa blive taget lidt mere Hensyn til den Anciennet, der ogsaa har nogen Betydning for en Overlærer.

De øvrige Bemærkninger, der er rettet til mig, skal jeg, da Forhandlingerne nu er ved at ebbe ud, glide forbi, fordi jeg tror, at vi er lige saa godt tjent med, at vi ikke bliver ved med at drøfte alle disse Enkeltheder med omtrent de samme Ord Gang efter Gang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen kan paa ingen Maade sammenligne den Brug, jeg gjorde af hans Udtalelser ved fri Gengivelse, med den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Pinstrup har citeret mig. Naar det ærede Medlem føler sig brøstholden, fordi jeg med Ordet „Aand“ har gengivet, hvad han har kaldt den historiske Tradition og Udviklingen paa Lærerhøjskolen og de Tanker, ud fra hvilke Skolen ledes, skal jeg gerne tage mit Udtryk tilbage og holde mig til det, der staar her. Men det er jo Bagateller. Det centrale er, at det ærede Medlem ubetænksomt forsøger at stille en Embedsmand i et daarligt Forhold paa Forhaand til de Elever, hvis Undervisning er ham betroet, og uden at sikre sig, at der er gode Grunde til det. Derved gør det ærede Medlem Uret mod min ærede Forgænger. Sandheden er nemlig den, at min ærede Forgænger, Professor Olrik, har sørget for, at Religion behandles paa et fuldkommen videnskabeligt Grundlag, at samtlige andre Fag behandles paa et fuldkommen videnskabeligt Grundlag. Jeg staar her med en Liste over Lærerne, som den er opskrevet af Professor Olrik, inden han døde. Her er nævnt 26 Lærere, og af disse 26 er 14 Professorer og Doktorer, Lærere ved Universitetet og Polyteknisk Læreanstalt. De andre er yngre og har ikke saadanne akademiske Grader. Jeg er altsaa traadt ind i en Virksomhed, der skal ledes rent videnskabeligt, og det er at gøre baade mig og min Forgænger Uret at rejse en saadan Agitation som den, der letsindigt rejses her i Tinget.